

Περί Αρχιτεκτονικής και Μουσικής Σύνθεσης :

Εργαλεία για τη σύνθεση στο χώρο-χρόνο και τη δημιουργία έργων συγκεκριμένου χώρου και περιβαλλόντων εμπύθισης

Ο χρόνος είναι ενδογενής στη μουσική όπως ο χώρος στην αρχιτεκτονική. Το μαθηματικό μοντέλο του χωροχρόνου, που συνδυάζει το χρόνο και το χώρο σε ένα συνεχές, χρησιμοποιείται ως μια εννοιολογική βάση πάνω στην οποία οι δύο τέχνες

συνδιαλέγονται εκ νέου, διασταυρώνονται, ανακόπτονται και συγχωνεύονται με σκοπό τη δημιουργία νέων εργαλείων για σύνθεση. Η μουσική εξετάζεται πέραν της χρονικής, αόρατης και άυλης φύσης της, και η αρχιτεκτονική πέραν της χωρικής, ορατής και υλικής. Δεδομένης της μακράς ιστορίας των δύο τεχνών και των κοινών τους σημείων, το όφελος από μια τέτοια προσέγγιση τοποθετείται σε καθαρά συνθετικό (αφηρημένο), αισθητικό και λειτουργικό επίπεδο (πραγματικό) και στη δημιουργία έργων ή κόσμων πέρα από το πραγματικό (εικονικό).

Στην παρούσα διατριβή, υπάρχουν δύο κύριοι άξονες : ο πρώτος είναι η διερεύνηση των χωρικών διαστάσεων του ήχου σε μικρο-επίπεδο και της οργάνωσής του σε μακρο-επίπεδο, και ο δεύτερος είναι η ανασύνθεση και ανακατασκευή συγκεκριμένου χώρου μέσω αλλαγής των παραμέτρων του ή κουρδίσματος αυτών.

Δύο κατηγορίες μελετών περιπτώσεων έχουν δημιουργηθεί ώστε να κατασκευαστούν νέα εργαλεία βασισμένα στα μαθηματικά και τη γεωμετρία, τις συνδετικές ίνες μεταξύ μουσικής και αρχιτεκτονικής, και της φυσικής του ήχου. Μέσω των θεμελιωδών τελεστών του αφηρημένου, του πραγματικού και του εικονικού, αυτά τα εργαλεία αφήνουν περιθώριο για μεταμορφώσεις καθώς συνθέτουμε στον πολύπλοκο πίνακα του χωροχρόνου, του υλικού-άυλου, ορατού-αόρατου. Έχοντας συγκεκριμένες αρχικές συνθήκες σε συγκεκριμένο μέσο, οι συνθέτες, αρχιτέκτονες και άλλοι καλλιτέχνες θα μπορούν να συνθέτουν κάτι νέο, είτε μια σύνθεση σε άλλο μέσο, είτε ένα υβριδικό έργο ή έναν εικονικό κόσμο.

Τέτοια εργαλεία θα αποδειχθούν χρήσιμα σε συνθέτες και αρχιτέκτονες εξίσου, επιτρέποντάς τους να κινούνται ελεύθερα μέσα στο συνεχές και να παρατηρούν πώς οι αλλαγές σε διαφορετικές παραμέτρους δίνουν διαφορετικά αποτελέσματα. Αυτό μπορεί να έχει σημαντική επίδραση στο πώς αντιλαμβανόμαστε τους χώρους, τα κτήρια και τις πόλεις και πώς μπορούμε να επηρεάσουμε συγκεκριμένες παραμέτρους ώστε να αποκτήσουμε νέα οπτική του πραγματικού, μέσω του αφηρημένου και της πιθανής ανακατασκευής του στο εικονικό.